

propuštěn, bude zdržovati v L. Z toho zjištění ovšem nikterak neplyne, že o propuštění manžela stěžovatelky z vyšetřovací vazby v době činu bylo již rozhodnuto. Poněvadž nalézací soud dále formálně bezvadně zjišťuje, že obžalovaná nabídla vyšetřujícímu soudci dar 1000 Kč za tím účelem, by propustil (pokud se týče příčinil se o propuštění) jejího manžela z vyšetřovací vazby právě vzhledem k nabídnutému daru a v úmyslu, by ho svedla při výkonu spravedlnosti k porušení úřední povinnosti, a zrušovací soud jest tímto skutkovým zjištěním vázán (§ 288 čís. 3 tr. ř.), dlužno uznati rozhodnutí nalézacího soudu za správné, neboť těžisko trestné činnosti §u 105 tr. zák. spočívá v trestném úmyslu toho, kdo dar dává nebo slibuje.

Účelem ustanovení §u 105 tr. zák. jest chrániti neporušenost soudců a úředníků skupin tam uvedených a zaručiti čistě objektivní jich úřadování, vymaněné ze všech vlivů stranických. Jakmile tedy někdo působí darem nebo slibem daru na soudce, aby, vykonáváje spravedlnost, nedal se vésti výlučně svým právním přesvědčením, věcnými důvody a objektivními úvahami, čerpanými ze zákona, nýbrž též přízní nebo nepřízní k osobě, která mu dala nebo slíbila dar, působí na něho nedovoleně, vede ho k tomu, aby, rozhoduje, popřál místa také hlediskům subjektivním, přízní nebo nepřízní k účastněné straně, svádí ho ke stranictví, a, poněvadž jde o soudce, své povinnosti přislíbivšího, přímo k porušení úřední povinnosti. Takovouto činnost zjišťuje rozsudek u obžalované. Že stěžovatelce šlo pouze o to, projevit vyšetřujícímu soudci uznání a odměnit ho za to, že konal svůj úřad podle povinnosti, nalézací soud nezjistil. Zmateční stížnost v tomto směru jakož i tam, kde popírá trestný úmysl obžalované, v §u 105 tr. zák. předpokládaný a v rozsudku náležitě zjištěný a odůvodněný, nevychází ze skutkových předpokladů rozsudku a není tedy provedena podle zákona. Poněvadž soud zjišťuje náležitosti objektivní i subjektivní skutkové podstaty zločinu podle §u 105 tr. zák., stává se bezpředmětnou námitka stížnosti, uplatňovaná s hlediska čís. 10 §u 281 tr. ř., že obžalovaná měla býti uznána vinnou pouze přestupkem §u 311 tr. zák., který by mohl přijíti v úvahu jen, kdyby zjištěný děj nenaplňoval skutkové podstaty zločinu podle §u 105 tr. zák.

Čís. 2039.

I plod, ohledně něhož jest přirozený potrat v běhu, může býti způsobilým předmětem alespoň pro pokus odehnání plodu. Lhostejno, že plod byl mrtvým v době zákroku, jen, když byl živým v době, kdy zákrok byl umluven. Jde tu při nejmenším o zločin podle §§ů 9, 144 (5, 9, 144) tr. zák.

(Rozh. ze dne 2. července 1925, Zm II 211/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Jihlavě ze dne 9. února 1925, jímž byli obžalovaní podle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostěni z obžaloby: Marie Z-á pro zločin vyhnání plodu vlastního podle §u 144 tr. zák. a Arnošt Z-ý a Františka S-ská pro zločin

spoluviny na vyhnání plodu vlastního podle §§ů 5, 144 tr. zák., a jímž byla obžalovaná Františka S-ská uznána vinnou toliko přestupkem podle §u 431 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a vrátil věc nalézacímu soudu, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Rozsudek naléz. soudu, jímž byla Františka S-ská uznána vinnou přestupkem podle §u 431 tr. zák., sprostěna však z obžaloby pro zločin podle §u 144 tr. zák., pokud se týče podle §§ů 5 a 144 tr. zák. osvobozena byla jak Františka S-ská, tak i spoluobžalovaní Marie Z-á a Arnošt Z-ý, napadá zmateční stížnost státního zastupitelství důvody zmatečnosti čís. 5, 9 a) a 10 §u 281 tr. ř. Nelze jí upřítí oprávnění. Pokud především jde o zločin podle §u 144 tr. zák., pokud se týče §§ů 5, 144 tr. zák., má soud podle rozhodovacích důvodů napadeného rozsudku za to, že plod Marie Z-é byl v době, kdy Marie S-ská do její dělohy zavedla katetr, již mrtv. Důsledkem toho neshledal soud ani skutkové podstaty §u 144 tr. zák. ani skutkové podstaty §§ů 5, 144 tr. zák., ba ani §§ů 9, 144 tr. zák. K tomuto závěru dospěl však soud tím, že jeho výrok o rozhodujících skutečnostech jest neúplným (§ 281 čís. 5 tr. ř.). Zejména nevzal soud v úvahu důležitou okolnost, že teprve tři dny po trestné manipulaci vyšel plod z obžalované Marie Z-é, dále, že soudní lékaři ve svém posudku nikde výslovně neprohlásili, že by, třeba by potrat snad již byl v běhu, plod musil býti mrtvým. Soudní lékaři mluví toliko o tom, že manipulace Františky S-ské, bylo-li krvácení z rodidel příznakem nastávajícího potratu, byla by jen uspíšila potrat. Nalézací soud neuvážil, že, kdyby plod v době manipulace v rodidlech byl býval již odumřelým a potrat manipulací Františky S-ské byl jen uspíšen, plod nebyl by snad nevyšel až teprve třetího dne po provedené manipulaci, nýbrž po případě dříve. Při tom nutno také uvážiti, že okolnost, že potrat nastal snad již z přirozených důvodů, ještě neznamená, že plod musil býti již mrtvým. Neboť i tehdy, když potrat jest již v běhu, jest možno, aby plod byl života schopen, a může takovýto plod býti způsobilým předmětem alespoň pro pokus odehnání plodu (viz rozhodnutí bývalého nejvyššího vídeňského soudu ze dne 13. června 1910, čís. Kr I 124/10, uveř. v Oesterr. Rechtssprechung čís. 101). Aby soud mohl dospěti k přesvědčení, že plod v době zákroku byl již mrtvým, bylo potřebí zjištění takových okolností, které by tomu nasvědčovaly. Takové okolnosti však soudem nebyly zjištěny a nevysvítají ani z posudku soudních lékařů. Pouhá okolnost, že nastalo krvácení a potrat mohl býti v běhu, k tomu nestačí.

Avšak, i kdyby se mělo za to, že v době, kdy Františka S-ská trestnou manipulací na Marii Z-é provedla, totiž kovový katetr do rodidel zavedla, plod Marie Z-é skutečně již byl mrtvým, bylo povinností soudu zkoumati, zda přes to činnost obžalovaných, zejména činnost, která předcházela, nazakládá skutkovou podstatu nějakého trestného činu, to tím spíše, že veřejný žalobce učinil případný návrh na odsouzení obžalovaných pro §§y 9, 144 tr. zák. Soud se sice v rozsudku stručně zmiňuje o zločinu podle §§ů 9, 144 tr. zák., uváděje, že o tomto zločinu nemůže býti řeči, uváží-li se, že skutková povaha §u 9 tr. zák. jest vyloučena,

byla-li, jak se to stalo v tomto případě, konkrétní činnost, k níž bylo naváděno, naprosto nezpůsobitou k dosažení trestného výsledku. Avšak tento náhled jest mylným a proto trpí napadený rozsudek v tomto směru, především zmatečností podle §u 281 čís. 9 a) tr. ř. Napadený rozsudek bere totiž sám za zjištěno, že Marie Z-á v listopadu 1923, když byla v třetím nebo čtvrtém měsíci těhotenství, se svým manželem ujednala, že si od těhotenství pomůže. Obžalovaný Arnošt Z-ý poslal na to své těhotné manželce obžalovanou Františku S-skou, která dle ujednání přijela do R. a pomocí kovového kathetru v rodidlech Marie Z-é nějakou manipulaci provedla. Již podle tohoto stručně shrnutého skutkového děje jest zjevno, že manipulaci v lese u R. předcházelo vzájemné vyzývání, povzbuzování a svádění obžalovaných k provedení zločinu podle §u 144 tr. zák., pokud se týče §§ů 9, 144 tr. zák., a to v době, kdy nelze mluvit o tom, že plod těhotné Marie Z-é byl již odumřelý. Byl-li v době provedené manipulace (zavedení kathetru do rodidel Marie Z-é) plod již mrtvým a trestný čin, k němuž bylo vyzýváno, povzbuzováno a sváděno, nemohl býti již vykonán proto, že snad, což arciť, jak uvedeno, určitě tvrditi nelze, potrat již před manipulací a bez přičinění obžalovaných nastal z přirozených důvodů, nestává se toto vyzývání, povzbuzování a svádění beztrestným, nýbrž zakládá — byl-li plod živým před tím — u všech tří obžalovaných aspoň skutkovou podstatu zločinu podle §§ů 9, 144 tr. zák., pokud se týče u Marie Z-é §§ů 9, 5, 144 tr. zák. Jest to zločin zvláštní a rozhodnou trestnou činností jest tu právě ono vyzývání, povzbuzování a svádění, které také soud vzal za zjištěno. Otázka, zda toto působení vedlo k výsledku, či nikoliv, může býti směrodatnou jedině pro posouzení, zda jde o případ §u 5 tr. zák. nebo §u 9 a §u 144 tr. zák.

Čís. 2040.

Kvalifikace krádeže dříví ve smyslu §u 174 II d) tr. zák. jest vyloučena, zdržuje-li se pachatel v lese s dopuštěním a vůlí vlastníka.

(Rozh. ze dne 3. července 1925, Zm I 259/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chrudimi ze dne 11. března 1925, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem krádeže podle §§ů 171, 174 II d), 176 II a) tr. zák., pokud napadla výrok o zločinné kvalifikaci krádeže podle §u 174 II d) tr. zák. a výrok ten zrušil. Jinak zmateční stížnost zavrhl. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Odůvodněnou jest stížnost, pokud s hlediska čís. 9 a) (správně 10) §u 281 tr. ř. dovozuje, že soud právně mylně vyslovil, že krádež obžalovaného má zločinnou kvalifikaci také podle §u 174 II písm. d) tr. zák. Dle rozsudečených zjištění přijel obžalovaný do ohraženého lesního revíru B., aby si odtud odvezl 2 m³ koupeného dříví, na něž měl poukaz lesní správy, opravňující ho k volnému příjezdu do revíru a odvezení